మతి చలించిన ఆ క్షణం...

డీఎస్పి విశాల్ విసుక్కున్నాడు. రాత్రి తొమ్మిదిన్నరయినా గది ఇంకా చల్లబడలేదు. ఏసీ ఆవిర్లు కక్కుతూన్నట్లుంది. మసీదు వీధిలో ఫైర్ ఏక్సిడెంట్ తాలూకు వేడిగాలుల వల్లనేమో! సామ్రాట్ సూపర్ బజారయ్యుంటుంది. సాయంత్రం నుంచి కాలిపోతోంది. తన ఉద్యోగాన్ని ఎప్పుడూ తిట్టుకుంటూండే విశాల్ తను ఫైర్‌మన్ కాకుండా పోలీసు అయినందుకు సంతోషించాడు, ఆ క్షణంలో. మరుక్షణమే గుర్తుకువచ్చింది, ఐదువందల రూపాయల దొంగనోట్ల గొడవ. ఏ నోట్లు మంచివో, ఏవి కావో తెలియక చలామణీ నియంత్రించడానికి ప్రభుత్వం వారు డిక్లరేషన్లు ఇమ్మనడం, ఆ డిక్లరేషన్లు నిజమో, అబద్ధమో చూసేపని పోలీసు శాఖకు అప్పగించడం, అవి కనిపెట్టలేక తమ డిపార్టుమెంటు సతమతమవ్వడం – పై జన్మలో చచ్చినా పోలీసు ఉద్యోగం చేయకూడదురా బాబూ అనుకున్నాడు విశాల్. అతనికి సై అన్నట్టు అంతలోనే ఫోన్ మోగింది, పోలీసు కష్టాలు గుర్తు చేస్తూ.

గాంధీనగర్ పోలీసు స్టేషన్నుంచి ముత్యాలరావు ఫోన్. "సార్ మీరు వెంటనే ఇక్కడకు రావాలి." అంటూ. తప్పదుగా, బయలుదేరాడు. జీపు వేగంగా డ్రైవ్ చేస్తున్నా ముత్యాలరావు చెప్పినదానిమీదే తిరుగుతున్నాయి అతని ఆలోచనలు – సిఐడి ఇన్‌స్పెక్టర్ అరవింద్ హఠాత్తుగా వశం తప్పాడట. టపటపా నలుగురిని కాల్చిపారేసేట్ట. అతన్ని అదుపు చేయడమెలాగో తెలీక ముత్యాలరావు అరవింద్‌ని కాల్చేసేడు. గుండు దెబ్బతిన్న వాళ్లలో పోలీసుస్టేషన్‌లో పనిచేసే రైటరు ఒకడు. అతను అక్కడికక్కడే చచ్చిపోయాట్ట. అరవింద్ ఎంత వెర్రెక్కిపోయి ప్రవర్తించడం ఎన్నడూ జరగలేదు.

అరవింద్ మంచి ఇన్‌స్పెక్టరే. చాలాకాలంగా పనిచేస్తున్నాడు ఇదే స్టేషన్‌లో. నార్కోటిక్స్ పట్టుకునే విభాగంలో పనిచేస్తున్నాడు. అతనిలా ఎందుకు చేయాలి. ఎవరైనా రెచ్చగొట్టారా? లేదుట. స్టేషన్‌లో వివరాలడిగితే తెలిసింది –

రాత్రి తొమ్మిదింపావుకి రైటరు ఓ అరెస్టు వారెంటు టైపు చేస్తున్నాడు. పెట్రోలింగ్ చేసే పోలీసులు ఇద్దరు ఒకతన్ని అరెస్టు చేసి తీసుకువచ్చారు. వాళ్లంతా సామ్రాట్ సూపర్‌బజార్‌లో అగ్ని ప్రమాదం గురించి మాట్లాడుతున్నారు. అంతలోనే అరవింద్ వచ్చాడు, సివిలియన్ డ్రెస్సులోనే. డ్యూటీలో లేకపోయినా ఊరికే స్టేషన్‌లో పలకరించడానికి వచ్చాడు. వస్తూ వీళ్లని చూడగానే జేబులోంచి తుపాకీ తీసి కాల్చడం మొదలుపెట్టాడు. లోపల ఏదో పనిచేసుకుంటున్న ముత్యాలరావు పేలుళ్ల శబ్దం విని బయటకు వచ్చేలోపునే, రైటరు అరవింద్‌ను ఆపబోవడం, అతని కాల్పులకు నేలకొరగడం జరిగిపోయింది. అరవింద్ ట్రాఫిక్ పోలీసులను, వాళ్లు అరెస్టు చేసి తెచ్చినవాణ్ణి అందరిని కాల్చేడు. దాంతో ముత్యాలరావు తన రివాల్వర్‌తో అరవింద్‌ను కాల్చేడు.

"నిజానికి నేను కాల్చేటప్పటికి అరవింద్ తుపాకీలో గుళ్లు అయిపోయాయి సర్. కానీ నాకా విషయం తెలియదు. దాంతో..." అన్నాడు ముత్యాలరావు బిక్కమొహం పెట్టి. విశాల్ అతని అవస్థ గమనించాడు.

"ఫర్వాలేదులే, నేనున్నా అదే చేసేవాణ్ణి." అంటూ అతన్ని ఓదార్చి, "ఇంతకీ వాళ్ల పరిస్థితి ఎలా ఉంది?" అంటూ వాకబు చేసాడు.

"రైటరు ఇక్కడే చచ్చిపోయాడు. తక్కిన వాళ్లందరినీ హాస్పటల్‌కి తరలించాం. అందరి పరిస్థితీ ఆందోళనకరంగానే ఉంది. ఏమీ చెప్పలేమంటున్నారు డాక్టర్లు. విలేకరులు వచ్చి చుట్టుముట్టేసారు,

ఒక సిఐడి ఇన్‌స్పెక్టరు పిచ్చెక్కినవాడిలా అలా ప్రవర్తించడానికి కారణాలేమిటి? అంటూ చంపుకుతింటున్నారు."

"నాకూ అదే ఆశ్చర్యంగా ఉంది. అరవింద్‌కేమైనా డ్రగ్స్ తీసుకునే అలవాటుందా?"

"అబ్బే, అదేమీ ఉన్నట్టు లేదు. పైగా అతను పనిచేసేదే డ్రగ్ ట్రాఫికింగ్ అరికట్టే శాఖలో. మంచి సమర్థవంతుడైన ఆఫీసరుగా పేరు తెచ్చుకున్నాడు. నిన్న రాత్రే మా ఇంటికి భోజనానికి వచ్చేడు కూడా..."

"ఫామిలి తోనా?"

"అతనికి కుటుంబం అంటూ ఏమీ లేదండి. అతని భార్య నాలుగేళ్ల క్రితం ఎవడితోనో పారిపోయింది. అప్పటినుంచి అతని మెంటాలిటీ అదోలా అయిపోయింది. అందర్నీ, ముఖ్యంగా ఆడవాళ్లని, తెగ అనుమానిస్తాడు. అఫ్‌కోర్సు, మన పోలీసు ఉద్యోగానికి అది చాలా మంచిదనుకోండి..."

విశాల్ తల ఊపాడు. హాస్పిటల్‌కి దారి తీసాడు.

డాక్టర్ సుబ్బారావు చెప్పుకొచ్చాడు – "అరవింద్ పరిస్థితి ఏమీ బాగాలేదు. ఆపరేషన్ చేయబోతున్నాం. పెట్రోలింగ్ పోలీసుల్లో ఒకతను, ఆనందరావు అనుకుంటా, అతనికి పొట్టలో గుండు దూరింది. కానీ ఫర్వాలేదు. ఇంకో అతను కూడా సో, సో, కానీ అమ్మాయికి మాత్రం ఇంకా స్పృహ రాలేదు..."

"అమ్మాయా? అమ్మాయెవరు?" విశాల్ తెల్లబోయాడు.

"అమ్మాయే, మగాడి దుస్తులు వేసుకున్న అమ్మాయి."

"స్టేషన్ నుంచే తెచ్చారా? లేకపోతే వేరే కేసా?"

"స్టేషన్ నుంచే తెచ్చారండి బాబూ. అమ్మాయే, ఓ ముప్పై ఏళ్లుంటాయి. కాకపోతే బాయ్‌కట్ హెయిర్ స్టయిల్. మగాళ్ల డ్రెస్సు వేసుకుంది. అంతే!"

విశాల్ ఆశ్చర్యంలోంచి తేరుకుంటూండగానే ఆయన 'సారీ, పని ఉంది' అంటూ వెళ్లిపోయాడు.

కాస్సేపటికి ఆనందరావుతో మాట్లాడుతూండగా విశాల్ అరవింద్ ప్రస్తావన తెచ్చాడు. "అరవింద్ అలా ఎందుకు చేసాడంటావ్?"

"నాకేం తెలుసు? అతను స్టేషన్‌లోకి వస్తూనే తుపాకీ తీసి కాల్చడం మొదలుపెట్టాడు. ఓ మాటాలేదు, మంతీలేదు. నా కాల్లోంచి గుండు దూసుకుపోయింది. నాకు స్పృహ తప్పింది. ఇప్పుడు మీరు చెబితేనే తెలుస్తోంది ఏం జరిగిందో."

"మీరు అరెస్టు చేసిన తెచ్చిన.."

"...అతనికి కూడా తగిలేయా?"

"తగిలేయి కానీ... అతను కాదు. ...ఆమె" అన్నాడు విశాల్ ఆనందరావు మొహం పరీక్షగా చూస్తూ.

ఆనందరావు ఆశ్చర్యంతో దిగ్గున లేచి కూచోబోయేడు. కానీ వీలుపడలేదు. "అమ్మాయా?"

"అవును. మగాళ్లబట్టలేసుకున్న ముప్పై ఏళ్ల అమ్మాయి. ఇంతకీ మీరామెను ఎందుకు అరెస్టు చేసినట్టు?"

"నేనూ, వెంకటేశ్వర్లు రొటీన్‌గానే రౌండ్లు కొడుతున్నాం. అంతలో వీడు... అబ్బాయనే అనుకున్నాం లెండి... ఓ షాపు అద్దాలు పగలగొడుతూ కనబడ్డాడు. తాగి ఉన్నాడేమో, స్టేషన్‌కి తీసుకెళ్లి పడేస్తే మంచిదని మాతో తీసుకెళ్లాం. అందుకే చేతికి హేండ్ కఫ్స్ కూడా వేయలేదు..."

"అరవింద్ మీ ఖైదీతో ఏమైనా మాట్లాడేడా?"

"అబ్బే, అసలు చూసాడో లేదో కూడా తెలియదు. నేను ఇందాకనే చెప్పానుగా. నన్ను కాల్చేవరకు అరవింద్ అక్కడకు వచ్చిన విషయమే నాకు తెలియదు.."

రోగిని శ్రమ పెట్టవద్దని డాక్టర్ హెచ్చరించడంతో విశాల్ బయటకు నడిచేడు. బయటకు వచ్చాక,

"మీరు ఆ అమ్మాయి బట్టల గురించి అడిగేరుగా. ఇవిగో" అన్నాడు డాక్టరు ఓ మూట అందిస్తూ.

జేబుల్లో చూడబోతే పెద్దగా ఏమీ లేవు. ఆమె అవి సేవించినట్టుగా దాఖలా కూడా ఏమీ లేదన్నాడు డాక్టరు.

మర్నాడు పొద్దున్న అరవింద్ ప్రస్తుత కార్యకలాపాల గురించి మరిన్ని ఆరాలు తీయబోయేడు విశాల్. "మత్తుమందుల వ్యాపారం గురించి పరిశోధిస్తున్న మాట నిజమే కానీ ఈ మధ్య అంతకంటే పెద్ద రాకెట్ ఏదో దొరికిందన్నాడు." అని చెప్పాడు అరవింద్ చీఫ్.

"ఏమిటది?"

"500/- రూపాయల నోట్ల రాకెట్. దొంగనోట్ల చలామణీ అరికడామని, ప్రభుత్వం వాళ్లు ఎవరు ఐదువందల రూపాయల నోటు పట్టుకొచ్చినా అది చేతికెలా వచ్చిందో వివరిస్తూ డిక్లరేషన్ ఇమ్మని అడుగుతున్నారు కదా. నోట్లన్నీ పట్టుకొచ్చి గోడౌన్స్‌లో పెడుతున్నారు కదా.."

"అవును, దానికీ, దానికీ లింకేమిటి?"

"ఈ డ్రగ్ వ్యాపారంలో ఇన్నాళ్లూ పేమెంట్స్ ఐదువందల రూపాయల నోట్లతోనే జరిగేవి. ఇప్పుడీ డిక్లరేషన్ గొడవ రావడంతో ఇప్పటిదాకా పోగేసిన నోట్లని సూపర్‌బజార్ల ద్వారా లాండరింగ్ చేస్తున్నారని కనుక్కున్నాడు అరవింద్."

"అంటే, సూపర్‌బజార్ వాళ్లు తక్కువ ధరకి ఈ నోట్లు కొనేసి, వ్యాపార లావాదేవీల్లో ఈ నోట్లు వచ్చాయని ప్రభుత్వానికి డిక్లరేషన్ ఇస్తున్నారా?"

"..అనే అంటాడు అరవింద్. మీ దగ్గర, నా దగ్గర అయితే కనుక్కోవడం ఈజీ. సూపర్‌బజార్ అనగానే లక్షల మీద వ్యాపారం. వాళ్లిచ్చిన స్టేటుమెంటు నమ్మాల్సిందే. అరవింద్ ఈ ఏంగిల్లో ఇన్వెస్టిగేట్ చేస్తున్నాడు. ఏ సూపర్‌బజార్ ద్వారా ఎక్కువ నోట్లు చలామణిలోకి వస్తున్నాయి, అక్కడ అంత బిజినెస్ అవుతోందా, లేక తక్కువ రేట్లో కొనేసి ఈ నలుపుని తెలుపు చేస్తున్నారా? అన్న విషయాలు కూపీ లాగుతున్నాడు..."

"..ఎన్నాళ్లుగా?"

".. రెండు నెలలుగా. మొన్ననే ఫైనాన్స్ డిపార్ట్‌మెంట్ వాళ్లకి చెబితే వాళ్లు ఆరోగ్యస్వామి అనే అతన్ని తోడుగా పంపిస్తామని చెప్పారు. అతను ఈ లైన్లో ఇంతకుముందే వర్క్ చేసాట్ట. లెక్క ప్రకారం ఇవాళ అతనూ, అరవింద్ కలవాలి కూడా. మధ్యలో ఇలా జరిగింది. అసలు అరవింద్ అలా చేస్తాడని నేను కలలో కూడా అనుకోలేదు."

విశాల్ ఆలోచనలో పడ్డాడు. కథకి ఇది కొత్తకోణమే. అరవింద్ ఎవరెవరిని కలిసి ఉంటాడు? కనుక్కోవాలి. ఇంతలో ఆ అమ్మాయి దుస్తుల్లో 500/- రూ॥ల నోటు కనబడ్డ విషయం గుర్తుకువచ్చింది. ఈ రెండింటికీ ఏమైనా సంబంధం ఉందా? ఏమో!

విశాల్ హాస్పిటల్ చేరేసరికి స్పృహలోకి రాకుండానే అరవింద్ పోయినట్లు తెలిసింది. ఇక మిగిలినది ఆ అమ్మాయి. పరిస్థితి మెరుగుపడిందని తెలిసి వెళ్లి వివరాలు అడిగేడు.

"నా పేరు సుజాత. ఆర్టిస్టుని." అందామె.

"మగవాళ్ల డ్రెస్సు వేసుకుని ఎందుకు తిరుగుతున్నావు?"

"మగవాళ్ల డ్రెస్సు అని వేసుకోలేదు. నాకిష్టమైన డ్రస్సు. నేను ఎప్పుడూ వేసుకునే డ్రస్సు."

"అది సరే. షాపు కిటికీలు పగలగొట్టడం కూడా నీ ఇష్టమేనా? పోలీసు పెట్రోలు వాళ్లు దగ్గర్లో ఉన్నారని తెలియదు కాబోలు."

"అందుకని తుపాకి పెట్టి కాల్చేస్తారా?"

"నో, నో.. ఓ పొరబాటు వల్ల అలా జరిగింది. నిన్ను కాల్చినది అరవింద్ అనే అతను. బై ది వే, అతను నీకు తెలుసా?"

"లేదే, ఎవరతను?"

"నిన్నూ, ఇంకో ముగ్గుర్నీ కాల్చేడు. అతన్ని మావాళ్లు కాల్చేరు. ఇవాళ పొద్దునే పాపం, పోయాడు. అన్నట్టు నీ అడ్రసేమిటి? మేం రికార్డుల్లో రాసుకోవాలి."

ఆమె చెప్పింది. అరెస్టయిన చోటు నుండి దగ్గర్లోనే ఉందా లొకాలిటీ. "అవును, నీ జేబులో ఐదువందల రూపాయల నోటు దొరికింది. ఎక్కడిది?"

విశాల్‌కి అంతుపట్టలేదా అమ్మాయి. గట్టిగా తరచి అడుగుదామంటే డాక్టర్లు అడ్డుపడతారని భయం. కొద్దిగా కోలుకుంటున్న వెంకటేశ్వర్లుని కలిసి ఆమె గురించి కదలేసాడు. అతనూ ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ఆమె అమ్మాయని తెలియగానే.

"నేనూ, ఆనందరావూ అరెస్టు చేసినప్పుడు కూడా మాకు తెలియలేదు. ఏదో న్యూసెన్స్ కేసు పెట్టేసి పొద్దున వదిలేద్దామని అనుకున్నాం. ఈ మాత్రానికి సంకెళ్లెందుకు అన్నాడు ఆనందరావు." అన్నాడు.

"అరవింద్ ఆ అమ్మాయిని చూసేకనే తుపాకీ తీసేడా?"

"మేం వస్తూండగానే ఆ అమ్మాయిని చూసేడు. అది మాత్రం చెప్పగలను."

"వాళ్లిద్దరికీ ముందుగానే ఏమైనా పరిచయం, పోట్లాట..."

"మనకదేమీ తెలియదు. అసలు మన ఎదురుగా మాట్లాడితేగా. ఇంకో విషయం చెప్పమంటారా? ఈ కుర్రాడు, అదే కుర్రది... కావాలని అరెస్టయినట్టనిపించింది మాకు. అదేదో కథలో చలికాలంలో రాత్రి రూము దొరక్క, లాకప్‌లోనైనా వెచ్చగా పడుక్కుందామని ఒకడు చిన్న నేరం చేస్తాడు చూడండి. అలాగన్నమాట."

ఆఫీసు కెళ్లేసరికి ఆరోగ్యస్వామి వెయిట్ చేస్తున్నాడు. 500/- రూ॥ల నోట్ల గురించి అతను చాలానే చెప్పాడు. ఏఏ సిటీల్లో సూపర్‌బజార్లు ఎక్కువ డిక్లరేషన్స్ ఇస్తున్నాయో గ్రాఫ్‌లు గీసి రెడీగా పెట్టుకున్నాడతను. ఈ వూళ్లో సామ్రాట్ సూపర్‌బజార్ ద్వారా ఇలా లావాదేవీలు ఎక్కువగా జరుగుతున్నాయట. సామ్రాట్ పేరు వింటూనే విశాల్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. నిన్న ఫైర్ ఏక్సిడెంట్ జరిగినదక్కడే. ప్రమాదానికి కారణం కూడా ఇంకా సరిగ్గా నిర్ధారించబడలేదు. ఆ మాటే ఆరోగ్యస్వామితో అంటే అతను చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"సాక్ష్యాన్ని నాశనం చేయడానికి నిప్పును మించినది లేదు." అన్నాడు.

"అంటే?"

"సేకరించిన 500/- నోట్లన్నిటినీ దాస్తున్న పోలీసు గోడౌన్‌లో ఈ మధ్యే చోరీ జరిగింది. ఇన్‌సైడ్ జాబ్ అనే అనుకుంటున్నాం. ఆ నోట్లు సామ్రాట్‌కి చేరి ఉంటాయి. నెమ్మదిగా చలామణిలో పెడదామని దాచి ఉంటారు. నేనిక్కడికి వస్తున్నానని తెలిసి నిప్పు ముట్టించి మొత్తం తగలేసారు. నేరమూ బయటపడదు. ఇన్సూరెన్స్ డబ్బూ ముదుతుంది."

సామ్రాట్ మేనేజర్ సర్వోత్తమరావు అదేదీ కాదన్నాడు. ఇన్సూరెన్స్ వస్తే కంపెనీకి వస్తుంది కానీ తనకు కాదన్నాడు. నిప్పుపెట్టి స్టోర్సును తగలేయాల్సిన అవసరం తనకు లేదన్నాడు. విశాల్ వాదించబోతే ఆయన విసుక్కున్నాడు. "అసలే మా అమ్మాయి హాస్పిటల్లో ఉంది. చూసి వస్తూండగానే మీరు తగులుకున్నారు. నా మనస్సు వికలంగా ఉంది. మీకేదైనా ఆధారం దొరికితే ప్రొసీడ్ అవ్వండి. అంతేగానీ ప్రశ్నలతో నా ప్రాణం తీయకండి."

ఆయన మొహం పరిచితంగా అనిపించినదెందుకో తట్టని విశాల్‌కి హాస్పటల్లో కూతురు అనగానే చప్పున స్ఫురించింది. "సుజాత, అదే పోలీసుస్టేషన్‌లో కాల్పులకు గురయిన అమ్మాయి.. మీ అమ్మాయా?" అన్నాడు.

ఆయన మొహం మాడిపోయింది. "అవును. మా అమ్మాయే. అసలు పేరు సునీత. చెప్పినమాట

వినదు. పాకెట్‌మనీ కోసం బొమ్మలేస్తానని చెప్పి ఓ గది అద్దెకు తీసుకుంది. మా సూపర్‌బజార్లోనే అక్కౌంట్లు రాసేపని అప్పగించాను. అయినా ఆ బొమ్మలు మానదు. పేరు తప్పుచెప్పడమెందుకో, తండ్రి పేరు చెప్పకపోవడమెందుకో నాకు అర్థం కాదు..."

"మీ నాన్న గారు సర్వోత్తమరావుగారిని కలిసాను, సునీతా" అన్నాడు మర్నాడు ఉదయం విశాల్ హాస్పటల్లో. ఆమె ముఖం మాడిపోయినా వెంటనే తేరుకుని, "అయితే ఏమిటట?" అంది.

"పాపం మంచాయన. నువ్వు 500/- నోట్లని ఆయన సూపర్‌బజార్ ద్వారా చలామణీ చేస్తున్న విషయం ఆయనకి తెలియనే తెలియదు. ఎక్కౌంట్లు రాయడానికే వస్తున్నావనుకుంటున్నాడాయన. గోడౌన్‌లోంచి అరవింద్ దొంగిలించి తెచ్చిన నోట్లు నువ్వు అక్కడే దాచావని కూడా ఆయనకు తెలియదు. అన్నట్టు, ఈ 500/- నోట్ల వ్యవహారంలోనేనా అరవింద్, నువ్వు దగ్గరయింది?"

సునీత గొంతు సవరించుకుంది. "అవును. నేను చిన్న లెవెల్లోనే చేసేదాన్ని. కానీ అరవింద్ పెద్ద ఎత్తున ప్లాన్ చేసాడు. అతను ఈ రాకెట్ గురించి ఇన్వెస్టిగేట్ చేస్తూ సామ్రాట్‌కి రావడంలో మా పరిచయం జరిగింది. రెండు నెలల్లో ఇద్దరం చాలా దగ్గరయ్యాం. నేను వద్దన్నా వెళ్లి దొంగతనం చేసి బోల్డు నోట్లు తెచ్చాడు. బేస్‌మెంట్ గోడౌన్‌లో దాచాను. ఇంతలో ఆరోగ్యస్వామికి సామ్రాట్ మీద అనుమానం వచ్చి సెర్చి వారెంట్ తెస్తున్నాడని వార్త మోసుకొచ్చాడు అరవింద్. అవి అక్కణ్నుంచి తొలగించడానికి వ్యవధి లేకపోయింది..."

"...అందుకని దానికి నిప్పు ముట్టించావు. ముట్టించాక ఎలిబై ఉండాలని కావాలని పోలీసు వాళ్ల ఎదురుగా కిటికీ బద్దలుకొట్టి అరెస్టయ్యి కూచున్నావు. ఆడపిల్ల అంటే అరెస్టు చేయరేమోనని, జుట్టు కత్తిరించుకుని, మగాళ్ల డ్రస్సు వేసుకుని మరీ చేసావు. ఖర్మం చాలక బయటపడితే అబ్బే, నేను పోలీసుస్టేషన్లో ఉన్నాను అని బుకాయించాలని నీ ప్లాను."

సునీత తల వంచుకుంది. "అరవింద్ అక్కడకు వస్తాడని నేననుకోలేదు." అంది మెల్లగా.

"అంతేకాదు. వచ్చినా అతనలా ప్రవర్తిస్తాడని నువ్వు ఊహించలేదు. ఎందుకంటే అతని గతచరిత్ర నీకు పూర్తిగా తెలిసివుండదు. అతని భార్య అతన్ని వంచించి ఇంకోడితో పారిపోయింది. ఇప్పుడు కూడా నువ్వు అతన్ని వంచించావని పొరబడ్డాడు అతను. అందుకనే వెంటనే తుపాకీ తీసి నిన్ను కాల్చేసాడు..."

"నేనలాటి దాన్ని కాదు..."

"అది అతనికి తెలియదు. నువ్వు ఇద్దరు పోలీసులతో కలిసి వచ్చావు స్టేషన్‌కి. చేతులకు సంకెళ్లు లేవు. అంటే నువ్వు నేరం ఒప్పేసుకుని తన పేరు కూడా చెప్పేసి ఉంటావు అనుకున్నాడతను ఆ క్షణంలో. అందుకే వెర్రెక్కినట్టు అందరి మీదా కాల్పులు జరిపేడు. ముత్యాలరావు కాల్చి ఉండకపోతే అతను అందర్నీ చంపుకుంటూ వెళ్లేవాడు."

సునీత ఏడ్చింది కాస్సేపు. "అతని మతి చలించింది ఆ క్షణం. నేను అలా చేస్తానని ఎలా అనుకున్నాడో.." అంది.

"మతి చలించడానికి ఒక్క క్షణం చాలు." అన్నాడు విశాల్ ఆమె చేతికి సంకెళ్లు వేస్తూ.